

# **TYGODNIK BBN**

## ***Przegląd Informacji o Bezpieczeństwie Narodowym wraz z komentarzem***

*Nr 28, 8 - 14 kwietnia 2011 r.*

**I**nicjatywy na rzecz rozwiązania konfliktu libijskiego

**P**ortugalia – trzeci kraj UE potrzebujący wsparcia finansowego

**P**róba rozejmu w konflikcie izraelsko-palestyńskim

**A**ktywność Francji w Afryce

**O**głoszenie upadłości likwidacyjnej Stoczni Marynarki Wojennej

**W**ybuch na stacji metra w Mińsku na Białorusi

**P**roblem imigrantów z Afryki Północnej

**P**ropozycje zmian statusu Centralnego Biura Śledczego  
w strukturze Komendy Głównej Policji

## **1. STRATEGIA I POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA MIĘDZYNARODOWEGO I NARODOWEGO**

### **Próby rozwiązania konfliktu libijskiego**

Społeczność międzynarodowa proponuje kolejne projekty politycznego rozwiązania konfliktu libijskiego. Unia Afrykańska przedstawiła „mapę drogową”, przewidującą m.in. natychmiastowe zawieszenie broni, rozpoczęcie rozmów między stronami konfliktu oraz umożliwienie dostarczenia pomocy humanitarnej. Plan ten zaakceptował Muammar Kaddafi<sup>1</sup>, jednak odrzucili go rebelianci, gdyż nie uwzględniał on ustąpienia dyktatora<sup>2</sup>.

13 kwietnia 2011 r. w Katarze odbyło się pierwsze spotkanie grupy kontaktowej do spraw Libii. Uczestnicy zgodzili się co do konieczności odsunięcia od władzy M. Kaddafiego oraz utworzenia specjalnego funduszu wspierającego rebeliantów. Nie osiągnięto natomiast kompromisu w sprawie uzbrojenia ugrupowań opozycyjnych<sup>3</sup>. Na liście zaproszonych 21 państw i 5 organizacji międzynarodowych znalazła się Polska – jedyny kraj naszego regionu. Minister Radosław Sikorski spotkał się między innymi z Mahmudem Dżibrilem, przewodniczącym władzy wykonawczej Tymczasowej Rady Narodowej w Bengazi, i zapewnił o solidarności z demokratycznymi aspiracjami Libijczyków<sup>4</sup>. Wcześniej premier Donald Tusk w wywiadzie z 8 kwietnia br. dla pięciu głównych gazet europejskich potwierdził, że Polska nie zaangażuje się militarnie w rozwiązanie kryzysu libijskiego<sup>5</sup>.

14 kwietnia br. odbyło się również posiedzenie ministrów spraw zagranicznych państw NATO poświęcone tematyce libijskiej<sup>6</sup>.

*Osiągnięcie trwałego rozwiązania kryzysu w Libii jest zdeterminowane przez ograniczenia narzucone przez rezolucję ONZ oraz rozdziewięki w NATO co do zakresu działania koalicji. W efekcie rebelianci nie są w stanie doprowadzić do obalenia dyktatora, którego odsunięcie od władzy – jak potwierdziło spotkanie grupy kontaktowej – jest obecnie warunkiem wstępnym podjęcia rozmów pokojowych. Ofensywę sił rządowych skutecznie powstrzymuje natomiast ograniczone – po wycofaniu 3 kwietnia br. samolotów bojowych przez USA – wsparcie powietrzne NATO.*

*Wzrost intensywności jedno- i wielostronnych działań dyplomatycznych jest naturalny w tej patowej sytuacji. Warunkiem ich ewentualnego powodzenia będzie zgoda M. Kaddafiego na ustąpienie, gotowość społeczności międzynarodowej do ustalenia minimalnych kryteriów (wojskowych i politycznych) zakończenia operacji oraz zdolność NATO do dalszego prowadzenia działań. Należy oczekiwać, że w obliczu pogarszającej się sytuacji militarnej rebeliantów będzie narastać presja na intensyfikację działań Sojuszu w Libii.*

**Udział ministra Radosława Sikorskiego w spotkaniu grupy kontaktowej wskazuje na aktywną pozycję Polski, która w wymiarze praktycznym powinna ułatwić włączenie się UE w trakcie polskiej prezydencji w działania społeczności międzynarodowej mające na celu stabilizację Libii po zakończeniu gorącej fazy konfliktu.**

### **Portugalia – trzeci kraj UE potrzebujący wsparcia finansowego**

Portugalia, po Grecji i Irlandii, jest kolejnym państwem, które zwróciło się o zagraniczną pomoc finansową. W tym tygodniu mają rozpocząć się negocjacje z Komisją Europejską (KE), Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) i Międzynarodowym Funduszem Walutowym (MFW)<sup>7</sup>. W zamian za pomoc, która ma wynieść ok. 80 mld euro, Portugalia będzie musiała dokonać cięć budżetowych. Ekonomiści oceniają, że pożyczkodawcy będą przede wszystkim nalegać na reformę rynku pracy, wzrost podatków i zamrożenie lub zmniejszenie wynagrodzeń w sektorze publicznym, a także liberalizację rynku energii oraz zmniejszenie wydatków rządowych<sup>8</sup>.

Według najnowszych prognoz MFW, w przyszłym roku Portugalia będzie jedynym europejskim krajem, który nie zanotuje wzrostu gospodarczego<sup>9</sup>.

*Pomimo wcześniejszych deklaracji rządu José Sócratesa o stabilności ekonomicznej państwa, prośba portugalskich władz o pomoc finansową skierowana do Unii Europejskiej nie była zaskoczeniem dla rynków światowych. Od końca 2010 r. Portugalia była wymieniana jako kraj zagrożony problemem obsługi nadmiernego długu publicznego, który obecnie sięga 90 proc. PKB i wciąż rośnie. Ponadto brak konsolidacji portugalskich finansów publicznych zwiększył deficyt budżetowy państwa do 8,6 proc. PKB w 2010 r. Niemniej jednak niestabilność finansowa gospodarki portugalskiej, będącej najmniejszą (1,3 proc. PKB całej UE) z dotychczas ubiegających się o pomoc finansową z UE, będzie możliwa do opanowania dzięki wykorzystaniu istniejących unijnych mechanizmów finansowych.*

**Największym wyzwaniem dla przyszłości strefy euro pozostaje ryzyko dalszego rozprzestrzeniania się kryzysu związanego z obsługą nadmiernego długu publicznego na większe państwa członkowskie.** Wśród zagrożonych krajów wymienia się przede wszystkim Hiszpanię i Włochy (odpowiednio piąta i czwarta gospodarka w UE). **W opanowaniu kryzysu pomóc może utworzony w marcu 2011 r. pakt Euro Plus, do którego należy także Polska.** Ma on zapewnić zacieśnienie nadzoru makroekonomicznego i fiskalnego w UE, m.in. poprzez ustalenie limitów dopuszczalnej wysokości długu publicznego oraz dodanie komponentu politycznego na najwyższym szczeblu (doroczne szczyty szefów państw i rządów krajów-sygnatariuszy paktu).

### **Próba rozejmu w konflikcie izraelsko-palestyńskim**

Po ataku raketowym na izraelski autobus szkolny (ciężko ranny został jeden z uczniów) nastąpiło gwałtowne zaostrzenie konfliktu izraelsko-palestyńskiego. Izrael rozpoczął naloty na Strefę Gazy, skąd wystrzelono pocisk<sup>10</sup>. Nieformalny rozejm między Izraelem a Hamasem udało się osiągnąć w niedzielę z pomocą mediatorów z Egiptu i ONZ<sup>11</sup>.

Równocześnie Izrael podniósł swoją skuteczność w reagowaniu na ataki Hamasu dzięki systemowi obrony przeciwraketowej *Iron Dome* (Żelazna Kopuła). System wzbudził zainteresowanie w wielu krajach, jednak izraelskie siły zbrojne poinformowały, że nie przewidują jego sprzedaży<sup>12</sup>.

Tymczasem z opublikowanego przez ONZ raportu wynika, że władze Autonomii Palestyńskiej, pod przewodnictwem prezydenta Mahmuda Abbasa, są

w znacznym stopniu przygotowane do rządzenia przyszłym państwem palestyńskim<sup>13</sup>.

*Od czasu podjęcia decyzji o nieprzedłużeniu moratorium na rozbudowę izraelskich osiedli na Zachodnim Brzegu we wrześniu 2010 r. trwa impas w negocjacjach izraelsko-palestyńskich. **Należy w związku z tym oczekiwać, że władze Autonomii Palestyńskiej zrealizują swoje zapowiedzi i wystąpią z wnioskiem o uznanie niepodległego państwa w granicach z 1967 r. do Zgromadzenia Ogólnego ONZ (ZO ONZ) we wrześniu 2011 r.** Sprzyja im raport ONZ analizujący postępy Autonomii Palestyńskiej w realizacji zainicjowanego w 2009 r. programu tworzenia instytucji niezbędnych do funkcjonowania niepodległego państwa. W ocenie autorów raportu, nastąpił pewien postęp, natomiast główną przeszkodą pozostaje podział Autonomii Palestyńskiej na Zachodni Brzeg Jordanu i kontrolowaną przez Hamas Strefę Gazy.*

*Zabiegi Autonomii Palestyńskiej o uznanie niepodległości na arenie międzynarodowej mogą skłonić Izrael do ustępstw natury wojskowej i politycznej wobec prezydenta Mahmuda Abbasa. Natomiast odmienny scenariusz Izrael może zrealizować w stosunku do Hamasu. **Niedzielną deklaracją o zawieszeniu broni chwilowo złagodziła napięcie wokół Strefy Gazy, ale nie usunęła ryzyka ponownego zaostrzenia konfliktu. Taka sytuacja w regionie może wpłynąć na priorytety polskiej prezydencji w Radzie UE.***

### **Aktywność Francji w Afryce**

Siły prezydenta Wybrzeża Kości Słoniowej (WKS) Alassane'a Ouattary pojmały 11 kwietnia 2011 r. nieuznawanego przez społeczność międzynarodową byłego prezydenta Laurenta Gbagbo. Wcześniej w zakończenie konfliktu w WKS zaangażowały się ONZ i Francja. Francuskie i oenietowskie śmigłowce dokonywały ataków na wojska L. Gbagbo oraz na umocnienia wokół jego pałacu, natomiast francuskie czołgi wsparły siły prezydenta A. Ouattary<sup>14</sup>. Zarówno ONZ, jak i Francja tłumaczyły wykorzystanie swoich sił koniecznością ochrony ludności cywilnej<sup>15</sup>. Po schwytaniu L. Gbagbo, francuski rząd zadeklarował przekazanie 400 mln euro na pomoc dla WKS<sup>16</sup>.

*Postępowanie wielu państw NATO wobec kryzysu libijskiego dyktowane jest czynnikami wewnątrzpolitycznymi, w szczególności nieodległymi terminami wyborów ogólnokrajowych. Francja nie należy do wyjątków (wybory prezydenckie nastąpią w 2012 r.), jednak w jej przypadku dodatkowe znaczenie mają aspiracje ogólnoeuropejskie. W szczytowej fazie kryzysów w Tunezji i Egipcie wiele kontrowersji wzbudziły informacje o związkach osób z otoczenia prezydenta Nicolasa Sarkozy'ego z reżimami obalonych dyktatorów: Ben Alego i Hosniego Mubaraka. Jeden z synów Muammara Kaddafiego – już po rozpoczęciu międzynarodowej interwencji zbrojnej w Libii – publicznie ogłosił, że Trypolis współfinansował kampanię wyborczą obecnego przywódcy Francji. Bez względu na to, czy informacje te były prawdziwe czy nie – zmusiło to prezydenta N. Sarkozy'ego do podjęcia działań ratujących wiarygodność w oczach własnych wyborców i partnerów zagranicznych.*

*Ta część Afryki postrzegana jest jako tradycyjna strefa interesów Francji, która od kilkudziesięciu lat utrzymuje bazy wojskowe w pasie Sahelu (od Senegalu po Półwysep Somalijski). Paryż z pewnością ma też na uwadze to, że brak jego reakcji w początkowej fazie masakry w Rwandzie w 1994 r. był przyczyną ostrej krytyki pod adresem francuskich władz – także wewnątrz kraju.*

**Pierwszoplanowa rola francuskich sił zbrojnych w realizacji rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1970 i nr 1973 oraz w stabilizacji kryzysu w Wybrzeżu Kości Słoniowej kolejny raz potwierdza aspiracje Paryża do odgrywania głównej roli w polityce światowej, a także rozwiewa wątpliwości co do determinacji użycia siły dla zapewnienia poszanowania praw człowieka.**

## **2. BEZPIECZEŃSTWO MILITARNE**

### **Ogłoszenie upadłości likwidacyjnej Stoczni Marynarki Wojennej**

7 kwietnia 2011 r. sąd rejonowy Gdańsk-Północ wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości likwidacyjnej Stoczni Marynarki Wojennej SA w Gdyni. Powodem jest utracenie płynności finansowej przez spółkę, która nie zdołała spłacić zadłużenia wobec ok. 800 wierzycieli. Prowadzony przez ponad rok proces restrukturyzacji nie doprowadził do pozyskania środków na poprawę kondycji finansowej zakładu.

W stoczni został powołany syndyk masy upadłościowej, który zapewnił o kontynuowaniu działalności przez spółkę. Zaznaczył jednak, że konieczna będzie redukcja zatrudnienia. Obejmie ona, zgodnie z informacją przekazaną przez Ministerstwo Obrony Narodowej, ok. 400 osób, w tym przede wszystkim pracowników „nieprodukcyjnych”. Decyzja o upadłości daje możliwość sprzedaży spółki inwestorowi i przeznaczenia uzyskanych w ten sposób środków na spłatę długów stoczni. Wśród działań, które mogłyby pomóc w odzyskaniu płynności przez zakład, obok redukcji zatrudnienia, wymienia się sprzedaż licznych gruntów będących w posiadaniu stoczni, zbędnych w procesie produkcyjnym<sup>17</sup>.

*Decyzja o upadłości likwidacyjnej Stoczni Marynarki Wojennej SA wzbudziła liczne kontrowersje. Związki zawodowe reprezentujące pracowników spółki, które zorganizowały pikietę w Warszawie 11 kwietnia 2011 r., i MON wzajemnie obarczają się winą za doprowadzenie do likwidacji zakładu.*

*Z jednej strony, w Polsce konieczne jest zachowanie infrastruktury niezbędnej do budowy i remontów jednostek pływających, tym bardziej że stocznia wykonywała usługi nie tylko na potrzeby Marynarki Wojennej RP, ale także Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa (Służby SAR) oraz na zamówienia z Belgii, Wielkiej Brytanii i Norwegii. Z drugiej natomiast, nie jest możliwe sztuczne utrzymywanie zakładu, który jest nierentowny i nie jest w stanie pokryć zobowiązań zaciągniętych wobec wierzycieli.*

**Najważniejsze będzie teraz profesjonalne zarządzanie majątkiem upadłej spółki oraz procesem jej restrukturyzacji, tak aby – po pierwsze – w jak najmniejszym stopniu dotknął on pracowników produkcyjnych stoczni, a po drugie – pozwolił na kontynuowanie rozpoczętych projektów, w tym dokończenie budowy korwety GAWRON i udział**

***w realizacji kolejnych kontraktów. Tylko taka polityka wobec spółki umożliwi zachowanie jej potencjału zarówno osobowego, jak i materialnego, a w przyszłości przekształcenie stoczni w rentowny zakład nadal potrzebny resortowi obrony, zgodnie z deklaracją wiceministra obrony narodowej Marcina Idzika.***

### **3. BEZPIECZEŃSTWO POZAMILITARNE**

#### **Wybuch na stacji metra w Mińsku na Białorusi**

11 kwietnia 2011 r. w wyniku eksplozji bomby na stacji metra „Oktiabrskaja” w Mińsku na Białorusi zginęło 12 osób a ok. 150 zostało rannych. Wybuch nastąpił w godzinach szczytu komunikacyjnego na przecięciu dwóch linii mińskiego metra, znajdujących się w pobliżu pałacu prezydenta Alaksandra Łukaszenki oraz innych budynków rządowych. Zastępca prokuratora generalnego Białorusi Andrej Szwed poinformował, że wybuch był zamachem terrorystycznym, a prezydent A. Łukaszenka określił go jako akt terroru „wymierzony w pokój i stabilność” Białorusi. Szef KGB Wadim Zajcau poinformował, że rozważane są trzy motywy, kierujące sprawcami zamachu: chęć destabilizacji sytuacji w kraju, zemsta radykalnych organizacji i działania osoby chorej psychicznie<sup>18</sup>. 14 kwietnia białoruska prokuratura poinformowała, że zarówno zamachowiec, jak i osoba, która mu pomagała, zostali zatrzymani<sup>19</sup>.

*Zamach w Mińsku jest pierwszym aktem terroru na Białorusi, który automatycznie kojarzony jest przez opinię publiczną z innymi atakami terrorystycznymi, jakie miały miejsce na arenie międzynarodowej, jak chociażby tymi w Madrycie w marcu 2004 r. czy w londyńskim metrze w lipcu 2005 r. W napiętej sytuacji politycznej, jaka zaistniała na Białorusi po wyborach w grudniu 2010 r. i ciągle trwających prześladowaniach opozycji, wydaje się mało prawdopodobne, aby zamachu dokonała organizacja opozycyjna lub anarchistyczna. Dotychczas nie odnotowano również przejawów wrogości w stosunku do państwa białoruskiego ze strony ośrodków islamskich, walczących przy użyciu metod terrorystycznych z państwami zachodnimi (zwykle sojusznikami USA czy członkami NATO aktywnymi w walce z terroryzmem).*

*Na uwagę zasługują szybkie działania białoruskich służb odpowiedzialnych za ujęcie sprawców zamachu, ustalenie szczegółów dotyczących eksplozji, a także przyznanie się przez zatrzymanych do przeprowadzenia zamachu. **Opozycja żywi jednak obawy, że działania podjęte przez białoruskie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, KGB i inne organy administracji odpowiedzialne za wyjaśnienie i ujęcie sprawców zamachu mogą zmierzać do uzasadnienia wprowadzenia na Białorusi zaostrzonych środków bezpieczeństwa i dodatkowego ograniczania swobód obywatelskich.***

### **Problem imigrantów z Afryki Północnej**

Podczas posiedzenia ministrów spraw wewnętrznych Unii Europejskiej minister Jerzy Miller zadeklarował gotowość przyjęcia przez Polskę kilku do kilkunastu uchodźców z Libii, którzy schronili się na Malcie. Podobne deklaracje złożyli ministrowie kilku innych państw członkowskich (m.in. Niemiec, Szwecji i Norwegii). Aktualnie na Malcie przebywa ok. 800 uciekinierów posiadających status uchodźców politycznych. Jednocześnie Polska, podobnie jak pozostałe państwa unijne, nie chce zgodzić się na przyjęcie imigrantów znajdujących się na terenie Włoch, do których od początku roku przybyło prawie 26 tys. uchodźców nie tylko z Tunezji, ale również z innych państw, jak Libia, Erytrea i Somalia<sup>20</sup>.

*Sytuacja, która ma miejsce we Włoszech i na Malcie, pokazuje, że państwa UE nie potrafią w krótkim czasie wypracować rozwiązań, które pozwolą zapobiegać takim problemom jak gwałtowny napływ imigrantów spoza granic unijnych. Poza zgodnym sprzeciwem wobec przyjmowania uchodźców ekonomicznych, do jakich zaliczono imigrantów z Tunezji przebywających na terytorium Włoch, w pozostałych kwestiach występują różnice interesów poszczególnych państw, które w większości wynikają z obaw przed niekontrolowanym napływem imigrantów z Afryki.*

*Podział na uchodźców politycznych na Malcie i ekonomicznych we Włoszech jest sztuczny i nie rozwiązuje problemu. Malta nie jest gotowa do udzielenia pomocy 800 uciekinierom libijskim przebywającym na jej terytorium, a pozostałe państwa UE nie spieszą się do ich „zagospodarowania”. Tymczasem, przyjmując że polityczny status mają wyłącznie uchodźcy libijscy, należy przygotować się na ich dalszy eksodus – część z nich trafiła już do Włoch, a według różnych doniesień ponad 400 tys. uciekło przed wojną do Egiptu i Tunezji, skąd przynajmniej część będzie próbowała przedostać się do Europy.*

**Problem uchodźców z Afryki Północnej staje się nie tylko lokalną (włoską) kwestią, ale dotyczy wszystkich krajów UE. Wraz z unijnymi partnerami Polska musi stawić czoło temu fenomenowi zarówno doraźnie, jak i systemowo.**

### **Propozycje zmian statusu Centralnego Biura Śledczego w strukturze Komendy Głównej Policji**

Z informacji medialnych wynika, że Komenda Główna Policji (KGP) i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji (MSWiA) nie poparą propozycji zgłoszonej przed rokiem przez posła Marka Biernackiego, zgodnie z którą istnienie Centralnego Biura Śledczego (CBS) gwarantowałaby ustawa o Policji. Obecnie Biuro funkcjonuje na podstawie regulaminu KGP. MSWiA i KGP argumentują, że proponowane zmiany generowałyby nadmierne koszty. W miejsce pierwotnej propozycji pojawił się wniosek, aby zwiększyć uprawnienia szefa CBS w zakresie dysponowania budżetem Biura oraz w sprawach kadrowych i dyscyplinarnych. Przy okazji pojawiła się również informacja o niezgodności między CBS a pozostałymi jednostkami organizacyjnymi Policji<sup>21</sup>.

**Wszelkie zmiany organizacyjno-strukturalne usprawniające funkcjonowanie CBS są jak najbardziej pożądane z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa i obywateli. Należy się jednak zastanowić, czy**

***proponowana zmiana statusu Biura miałaby rzeczywisty wpływ na skuteczność zadań realizowanych przez CBS i poprawę sprawności kierowania oraz zarządzania.***

*Intencję wpisania Biura do ustawy o Policji należy odczytywać jako próbę zwiększenia gwarancji jego trwałości – jako instytucji, która uzyskuje znaczące sukcesy w obszarze zwalczania najgroźniejszej przestępczości, w tym szczególnie przestępczości zorganizowanej – oraz niezależności jego funkcjonowania. Ostatnie decyzje Komendanta Głównego Policji dotyczące powołania w ramach CBS specjalnej grupy pościgowej, która będzie zajmować się wyłącznie poszukiwaniami najgroźniejszych przestępców od lat ukrywających się przed policją, czy też specjalnych grup w komendach wojewódzkich i miejskich wspieranych przez funkcjonariuszy CBS, zajmujących się ściganiem przestępczości stadionowej, potwierdzają znaczenie Biura w systemie polskich organów ścigania.*

**4. NAJNOWSZE PUBLIKACJE BIURA BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO  
DOSTĘPNE NA STRONIE BBN.GOV.PL:**

**"Międzynarodowe implikacje kryzysu w Jemenie"**

**Źródła:**

- <sup>1</sup> [IAR z 10 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>2</sup> [CNN z 12 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>3</sup> [BBC z 14 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>4</sup> [Oświadczenie MSZ z 13 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>5</sup> [Zapis wywiadu Donalda Tuska na stronie Kancelarii Premiera z 11 kwietnia 2011 r.](#); [Spiegel.de z 8 kwietnia 2011 r.](#); wywiady ukazały się także w następujących gazetach: *The Guardian*, *Gazeta Wyborcza*, *El Pais* i *Le Monde*
- <sup>6</sup> [Komunikat NATO z 14 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>7</sup> [IAR z 12 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>8</sup> *Financial Times* z 12 kwietnia 2011 r., s. 2
- <sup>9</sup> [IAR z 11 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>10</sup> [IAR z 9 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>11</sup> [Reuters z 13 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>12</sup> [PAP z 12 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>13</sup> [PAP z 12 kwietnia 2011 r.](#); [un.org z 12 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>14</sup> [AP z 12 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>15</sup> [PAP z 4 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>16</sup> [IAR z 12 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>17</sup> [PAP z 7 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>18</sup> [Wyborcza.pl z 11 kwietnia 2011 r.](#); [wyborcza.pl z 12 kwietnia 2011 r.](#); [tvn24.pl z 13 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>19</sup> [PAP z 14 kwietnia 2011 r.](#)
- <sup>20</sup> [Gazetaprawna.pl](#)
- <sup>21</sup> [Zmiany w CBS zatrzymane przez finanse, gazetaprawna.pl z 12 kwietnia 2011 r.](#)

**Kolegium redakcyjne:** Zdzisław Lachowski (przewodniczący), Marek Ajnenkiel, Łukasz Kulesa, Krzysztof Liedel, Jarosław Padzik, Paweł Pietrzak

**Redaktor prowadzący:** Marek Ajnenkiel

**Redaktorzy:** Katarzyna Przybyła, Michał Grzelak

**Komentarze opracowują:**

Departament Analiz Strategicznych

Departament Bezpieczeństwa Pozamilitarnego

Departament Zwierzchnictwa nad Siłami Zbrojnymi

Departament Prawno-Organizacyjny